

เทศน์เช้า วันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๖๘

พระอาจารย์สงบ มนัสสนุโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาก อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ ธรรมะเป็นสัจธรรม เห็นไหม พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรม ธรรมคือสัจธรรม คืออริยสัจ คือธรรมเหนือโลก ถ้าธรรมเหนือโลก มันเหนือกิเลสตัณหาความทะยานอยากให้เราไม่ต้องทุกข์ต้องยากใจ

แต่เราเป็นมนุษย์เกิดมาพบพระพุทธศาสนา เป็นปุถุชนคนหนาใจ ถ้าคนหนามั่นหนาด้วยสันดานเดิมของตน สันดานเดิมของตนนั้นมันมีอวิชชา มีความไม่รู้ครอบงำอีกชั้นหนึ่ง

เพราะพระสารีบุตร พระโมคคัลลานะเป็นพระอรหันต์ ล้นกิเลสเหมือนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่มีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเท่านั้นที่ละสันดานเดิมได้

แต่พระสารีบุตรเป็นอัครสาวกเบื้องขวา ไปกิจนิมนต์ๆ ไปกระโดดข้ามร่องสวน ผู้ที่นิมนต์ไปเห็น เอ๊ะ! พระอรหันต์ทำไมไม่สำรวจมรรวัช ไปฟ้ององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไป

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า อดีตชาติเขาเคยเกิดเป็นวานร เกิดเป็นลิงหลายร้อยชาติ นิสสัยสันดานเดิมมันติดของมันมา

นี่สันดาน แต่มันมีอวิชชา มีกิเลสตัณหาความทะยานอยากครอบงำอีกชั้นหนึ่ง พระอรหันต์ๆ ทำลายอวิชชา คือทำลายพญามาร ทำลายความชั่วร้ายในหัวใจของตนสิ้นไป

ฉะนั้น สิ่งที่ว่าละสันดานได้ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเท่านั้น

ไอ้ของเรา ถ้าเราเป็นมนุษย์ปุถุชนคนหนา ถ้าเรามีพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ สัจธรรมในหัวใจของเรา เป็นประเพณีวัฒนธรรม

ประเพณีวัฒนธรรม อย่างเช่นวันนี้วันหยุดราชการ เป็นวันปิยมหาราช เป็นวันมงคลของชาติ ของประเทศไทย เพราะอะไร เพราะรักษาชาติมาด้วยเลือดด้วยเนื้อ เลือดเนื้อทาแผ่นดินเพื่อรักษาชาตินี้ไว้ ให้เยาวชนรุ่นหลังได้เกิดมามีความสุขในร่มโพธิ์ร่มไทรของสถาบันชาติ

แต่ถ้าในปัจจุบันนี้รบราฆ่าฟันด้วยเลือดด้วยเนื้อใจ แต่สมัยนั้นท่านรับภาระของประเทศชาติไว้ แบกไว้อยู่คนเดียว แบกไว้อยู่คนเดียวด้วยสมอง ด้วยวิธีการเจรจาทางการทูต รักษาชาติไว้

คนเกิดมาๆ ในประเทศนี้ เกิดมาแล้วระลึกถึงบุญถึงคุณ มันมีรากมีเหง้า ถ้ามันรากเหง้าของมัน วันนี้วันหยุดราชการ มีคนเขาไปกราบไปไหว้อนุสาวรีย์ เด็กๆ มันบอกว่าไปกราบอะไรนะ อัฐินทรายปุ่น

อัฐินทรายปุ่น เขาระลึกถึงบุคคลที่สร้างคุณงามความดีไว้กับชาติ รักษาชาตินี้ไว้ให้เราเกิดมาชุกห้วนอน มันยังไม่รู้ละนะ มันยังไม่เข้าใจของมัน

ถ้ามันเข้าใจ มันเป็นเรื่องนามธรรมไง เป็นเรื่องความรู้สึก ถ้าความรู้สึกของคนที่มีมันดีงามขึ้นมา เวลามันรู้สึก มันมีกตัญญูกตเวที มันระลึกถึง

เวลาระลึกถึง เขาระลึกถึงพ่อถึงแม่ ถึงปู่ถึงย่า ถึงตาถึงยายของเรา ระลึกถึงที่เวลาท่านทุกข์ยากมากับเรา ท่านมากับเรา นั่งร้องไห้ละ น้ำตาไหล เพราะอะไร เพราะมันเกี่ยวกับครอบครัวของเราไง มันเกี่ยวกับชาติตระกูลของเราไง แต่ถ้ามันเป็นเรื่องสาธารณะ เรื่องคนอื่นไม่เกี่ยวกับเรา

แต่ถ้าคนเขามีคุณมีประโยชน์ เขาระลึกถึงนะ เขาสะท้อนใจของเขา เขาเคารพบูชา เคารพบูชาจากรากเหง้าในหัวใจของตน สาแหรก สาแหรกของชาติไง สาแหรกของชุมชนไง สาแหรกที่มันเป็นประโยชน์กับชุมชนนั้น

ที่นี้เราเกิดเป็นมนุษย์พบพระพุทธศาสนา เรามีหัวใจระลึกถึงพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนถึงเครื่องหมายของคนดีใจ มีความกตัญญูกตเวที เขาเคยมีบุญมีคุณกับเรา เขาระลึกถึงบุญคุณกับเขา

เวลาไปวัดไปวา พาพ่อพาแม่ไปวัด พ่อแม่บอกว่า เฮ้อ! ลูกไปเถอะ แม่ไม่อยากไป แม่เหนื่อย

แต่ก็อยากจะทำไป เพราะอะไร เพราะบุญกุศลมันข้ามภพข้ามชาติ ข้ามภพข้ามชาติ ทำบุญกุศลไปเกิดเป็นเทวดา เป็นอินทร์ เป็นพรหม

เวลาทำคุณงามความดี กตัญญูตเวที เรามีกตัญญูตเวที เครื่องหมายของคนดี ถ้าเราเปิดหัวใจได้ไง เปิดหัวใจได้ เห็นไหม เวลาพ่อแม่ ลูกไม่ต้องไปไหนหรอก ลูกอยู่บ้าน ลูกเป็นคนดี พ่อแม่ก็พอใจแล้วละ

ใช่ เป็นคนดีของพ่อของแม่ เป็นคนดีของพระอรหันต์ในบ้านของเรา เพราะเราได้เกิดมา

เวลาเราเกิดกับชาตินี้ เราเกิดในประเทศอันสมควร แต่การเกิดๆ เราเกิด มีพ่อแม่แม่ไป พ่อแม่ให้กำเนิดมา พ่อแม่ให้กำเนิดมา นี่ก็เกิดจากพ่อจากแม่ไป เกิดซ้ำเกิดซ้อนไป

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกิดวันวิสาขบูชา เป็นเจ้าชายสิทธัตถะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าฝึกหัดประพฤติปฏิบัติขึ้นมา ตรัสรู้ธรรม เกิดจากโลกสู่ธรรม

สู่ธรรมๆ สู่ธรรมเพราะอะไร เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงอัมมจักขุเทวดา อินทร์ พรหมส่งข่าวเป็นชั้นๆ เลย

เทวดา อินทร์ พรหมเขาเป็นใคร ทำไมเขามีความสุขแล้วเขารอธรรมะทำไม แล้วธรรมะนี้มันธรรมะคืออะไร

พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ไง แล้วธรรมของโลก อยู่ในโลกนี้มันก็เป็นเรื่องของโลกนี้ ถ้าเป็นเครื่องหมายของคนดี นี่โลกียปัญญา ปัญญาของมนุษย์ ปัญญาของโลก ปัญญาจากประเพณีวัฒนธรรม ถ้าเราเกิดมา เราเป็นมนุษย์ เรามีประเพณีมีวัฒนธรรม เราก็มีหนทางไหนหนทางในการฝึกหัดประพฤติปฏิบัติขึ้นมา

แต่เวลาเป็นจริงเป็นจังขึ้นมา ความเชื่อแกก๊ิเลสไม่ได้ ถ้าเป็นจริงๆ เป็นจริง จริงของใครนี่ไง สันดานใจ จริงของความเล่ห์เหลี่ยมของกิเลสหรือ จริงของกิเลสใช้ไหม กิเลสอ้างธรรมะใช้

ใหม่ อ้างธรรมะว่ามันเป็นความดีงามอย่างนั้น แล้วก็กวาดต้อนเอาเข้ามาเป็นผลประโยชน์ของตนไง

คุณสิ เวลารัชกาลที่ ๙ ท่านบอก ไม่ต้องมารักเรา ให้ประชาชนรักกัน

ไม่กวาดต้อนมาเป็นของคน

โดยธรรมชาติของมนุษย์ คนชั่วมากกว่าคนดี อย่าให้คนชั่วมีอำนาจ ต้องให้คนดีมีอำนาจปกครองเพื่อปกครองคนชั่ว ให้คนชั่วอยู่ในขอบเขต อย่าไปรังแกคนดีเขา

แล้วทำให้ทุกคนเป็นคนดี มันเป็นไปได้ไม่ได้

นี่โอวาทของรัชกาลที่ ๙ ไง โอวาทสั่งสอนไว้

ไม่ต้องมารักเรา ไม่ต้องมาเชิดชู ให้ประชาชนรักกัน ให้สังคมร่มเย็นเป็นสุข

แล้วมันรักกันได้ไหม

คนนี่คนชั่ว อย่ายกมือไหว้มัน

เวลาเดินมา ไหว้ป้อๆ เลย เพราะมันมีอำนาจ

รู้ดี รู้ชั่วนะ รู้ แต่ด้วยอำนาจของเขา ยอมสยบเขาหมด

เวลากิเลสค้นหาความทะยานอยากในหัวใจของตน เวลากิเลสมันปลิ้นปล้อน มันหลอกมันลวง มันอ้างธรรมะทั้งนั้นนะ นี่ไง เป็นผู้ดีงาม เป็นผู้สร้างคุณงามความดี แต่มันคิดอะไรอยู่นั่นแหละ นี่มันหลอกมันล่อใจ เพราะเราไม่เท่าทัน เราถึงเข้าใจสิ่งใดๆ ไม่ได้

ฉะนั้น เราไม่เท่าทัน เราทำสิ่งใดๆ ไม่ได้ เราพยายามของเราไง เราทำความดีของเราๆ

ทำไมต้องทำความดี

ความดีมันเป็นศีล เป็นวัชรอบขอบเขต ถ้ามันกระโดดข้ามไป มันจะทำแต่ความพอใจของมันไง มันมีวัชรอบขอบเขตไว้ กั้นมันไว้ชั้นหนึ่ง เพราะอะไร เพราะทุกคนอ้างว่ากุเป็นคนที่ดีหมดนะ แล้วก็เถียงกัน

เวลาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ศีล ศีลเป็นเครื่องวัด มันถึงมีศีล ๕ ไง ถ้ามีทั้งศีล ๕ แสดงว่ามีศีล ถ้ามีอยู่ในกรอบ เออ! มีเป็นคนดี คนดีมันก็ต้องมีขอบมีเขตของมัน

ทีนี้พอคนดีแล้วมาเถียงกันอีก อันนั้นเป็นฆาตกร อันนี้ไม่ฆาตกร

พระกรรมฐานนะ ทำกระทบกระทั่งเออออ นั่นรังแกเขาแล้ว

กระทบกระทั่งเออออ

แล้วเวลาเราฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมา เราจะชำระล้างกิเลส เราเกรงใจมันไหม นั่งนุ่งก็ไม่ได้ ทำอะไรก็ไม่ได้ เกรงใจกิเลสไปหมดเลย กลัวจะไปกระทบกระทั่งเออออ

แต่ครูบาอาจารย์เรา ไม่ มันอยากได้ ไม่ทำ มันอยากเป็นอย่างนี้ ตรงข้ามทั้งหมด เพราะอะไร เพราะตามใจตัวก็ตามใจกิเลส เพราะกิเลสมันอยู่ที่หัวใจของตน แต่ถ้ามันฝืนมันๆ เห็นไหม มันเริ่มฝึกหัดแล้ว

ถ้าฝืนมัน ฝืนมันสิ ต้องฝืน ทำความดีต้องฝืนใหม่ละ ถ้าไหลไปตามน้ำไม่ต้องฝืน ไหลไปตามน้ำ ปลาตาย ไหลละล่องไปไง บวชเรียนแล้วก็พระเวทย์ ศีลสมบูรณ์แบบ ไหลไปตามน้ำ นั่นแหละ ไม่มีอะไรเป็นขึ้นเป็นอันขึ้นมา

ปลาเป็นมันว่ายทวนน้ำนะ มันต้องออกกำลังของมันไ

นี่ไง อะไรถูก อะไรผิด ผิดของใคร ถูกของใคร

เรารักษาคุณงามความดีของเราไ ถ้าทำคุณงามความดี เห็นไหม วันนี้นั้นสำคัญองชาติ ถ้าเรามีสติปัญญา เราก็เป็นคนดีของเราขึ้นมา

ดูสิ เวลาครบวันสรวรรคในหลวงรัชกาลที่ ๙ เขาตั้งโรงทานกันนะ เขาแจกอาหาร เขาบริการประชาชน นี่ไง ไปเก็บกวาดวัด ไปทำจิตอาสา ทำความสะอาดสถานที่ นั่นอะไรนะ ระวังถึงใครนั่นนะ

ระลึกถึงในหลวงรัชกาลที่ ๙ แต่เขาทำบริการสังคมให้สังคมมีความสะอาด เป็นความ
เชิดหน้าชูตา มันเป็นประโยชน์กับใครนะ

ถ้ามันเป็นธรรมๆ เห็นไหม

ถ้ากิเลส มันกว้านมาเป็นของมันหมดนะ

แต่ท่านบอก ไม่เอา ไม่ต้อง สังคมมีทั้งคนดีและคนชั่ว ทำให้ทุกคนเป็นคนดีทั้งหมด
เป็นไปได้

รู้ด้วย

ฉะนั้น แต่เวลาผู้นำๆ ต้องให้คนดีเป็นผู้นำ อย่าให้คนชั่วเป็นผู้นำนะ และ ถ้าคนชั่วเป็น
ผู้นำ สังคมก็มีอไครยาว สาวได้สาวเอา ถ้าสังคมคนดีเขาเป็นผู้นำ อุดกั้นนะ โดนทิ่มโดนตำ
โดนถากโดนถาง อดทน อดทนเพื่ออะไร เพื่อความสงบสุขของสังคมไม่ให้เกิดสงครามกลาง
เมือง ถ้าลองดูนั้ นี้นั้ เดียวมันปะทะกันอยู่แล้ว มันปะทะกันอยู่แล้ว เวลามันปะทะกัน มัน
ปะทะกันเพราะอะไรละ

แล้วถ้าคนที่เขามีคุณงามความดีของเขา เขาไม่ให้ปะทะกัน เขาแยกมันออกจากกัน
สังคมนี้ให้คนทั้งหมดเป็นคนดีไปไม่ได้ ถ้าชั่วชาก็อยู่ในขอบเขต อย่าให้มันมีอำนาจ สิ่งที่ดีงาม
เราส่งเสริมเขา ส่งเสริมเพื่อสังคมนี้ไง

ถ้าวันสำคัญๆ ถ้ามันมีรากมีเหง้า มีสาแหรกของมัน คุณรู้ ทุกคนมีภูมิตาทั้งนั้นนะ หูฟัง
ตาดู มันเข้าใจ มันรู้ได้ ถ้ามันรู้ได้ แต่มันเอาไม่เอา นั่นอีกเรื่องหนึ่งนะ

เห็นกันทุกคนนะ แต่มันเหนียว ไม่เอา เอาที่สบายๆ

เอาสบายๆ ก็ยอมจำนนกับมันไง ยอมจำนน แล้วเวลาเทวดา อินทร์ พรหมหมดอายุขัย
ไปไหนนะ หมดอายุขัยก็ตายไปไง แล้วไปเกิดที่ไหนละ

นี่ยอมจำนน เกิดเป็นมนุษย์ไง แล้วถึงเวลาแล้วจะไปไหนละ

แต่ถ้ามันเป็นกุสลา ธมฺมา อกุสลา ธมฺมา

นี่ไง เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะปรินิพพานไป “อาณนที เราไม่ได้เอาสมบัติของใครไปเลยนะ เราเอาของเราไปเท่านั้น”

หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น หลวงตาพระมหาบัวเวลาท่านจะหมดอายุขัยของท่าน ไม่ต้องสวดให้นะ ไม่ต้องทำอะไรทั้งสิ้น ไม่ต้องๆ

เขารู้หมดนะ เขารู้อยู่แล้วว่ากิเลสมันตาย ถ้าตายไปแล้วมันจะมีอะไรอีก บุญกุศลในหัวใจมันเต็มหัวใจอยู่แล้ว มันกลัวอะไร

กลัวตาย กลัวเป็น กลัวตาย ทำดีก็ไม่ได้ กลัวเขาจะขยำหัว จะทำอะไรก็ไม่ได้ กลัว กลัวไปหมดเลย

แล้วไปไหนล่ะ

เพราะเทวดา อินทร์ พรหมเวลาหมดอายุขัยไปเกิดที่ไหนล่ะ มนุษย์ตายแล้วมันไปไหนล่ะ แล้วมันไปอย่างไรล่ะ แล้วที่มีชีวิตอยู่เนี่ยอยู่เพื่ออะไรล่ะ

อยู่เพื่อจะสู้กับมันนี่ไง เพื่อจะเท่าทันมันนี่ไง เพราะอะไร เพราะมันย่ำยีนะ เจ็บซ้ำเรานะ เบียดเบียนตนเจ็บปวดมาก แล้วก็เบียดเบียนคนอื่น เพราะอะไร เพราะความเจ็บปวดต้องแพร่กระจายออกไป ส่งออกทั้งนั้นนะ

แต่ถ้าเป็นบุญเป็นกุศลนะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้โคณฑันโพธิ์ หลวงปู่มั่นไม่เคยออกมาสังคมเลย อยู่ในป่าตลอด เพราะอะไร

ยืนยันจากหลวงตาพระมหาบัว ท่านเป็นคนอุปัฏฐากอยู่ ท่านดูแลจนหลวงปู่มั่นสิ้นอายุขัยไป ท่านถึงอยู่ในหัวใจท่านไง เพราะท่านเป็นคนอุปัฏฐาก ท่านเป็นคนอยู่ใกล้ชิด เป็นคนอยู่กับท่านมา ๔ ปี เห็นหมดนะ จะดีจะชั่วเห็นมาทั้งนั้นนะ ถ้าภายนอกมันงดงามขนาดนั้น แล้วภายในล่ะ

เพราะภายใน เราจะฝึกฝนให้ภายในเราดีงามอย่างนั้นด้วย ถ้าภายในดีงามอยู่อย่างนั้น รู้แจ้งในหัวใจตนก่อน แล้วจะสอนผู้อื่น

ถ้าข้างในมันมีแต่ความโลโครก มีแต่ความเกรงกลัว มีแต่ความหลีกเร้น มันจะไปสอนใคร มันจะไปดึงามตรงไหน

ดิงามๆ ดิงามมันต้องรู้ต้องเห็นสิ ศิลจะรู้ได้ต่อเมื่ออยู่ด้วยกัน ในครอบครัวทั้งหมด นิสัยเป็นอย่างไรรู้หมดนะ เพราะอยู่กันอย่างนี้ทั้งชีวิต ไม่รู้ได้อย่างไรนิสัยเป็นอย่างไรรู้แล้วกิเลสเป็นอย่างไรละ

เวลาทำสิ่งใด อ้อ! มันเป็นอย่างนั้นเองนะ ก็เขาก็เป็นอย่างนั้นนะ มันก็ทำอย่างนั้นนะ นี่ไง ร่องสมองไง ความเคยชินไง ทำซ้ำทำซาก ทำอย่างนั้นไง

เวลาครูบาอาจารย์ท่านถึงบอก ไม่ให้ตามใจตัวเอง ไม่ให้ทำตามใจร่องสมอง ใจทางสายนั้นมันจะพาชีวิตนั้นไปไง

เราจะฝืนมันๆ ฝืนมันเพื่ออะไร

สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี

คำว่า “จิตสงบ” พุทธะนี้มหัศจรรย์มาก แล้วมีคุณค่าทุกๆ คน เพราะมันอยู่กับเราไง จิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะคือต้นทุนของเรา

ต้นทุนนี้เกิดมาทำไม เกิดมาแล้วทั้งชีวิตแล้วจะตายไป แค่นี้หรือวะ

แต่เกิดมาแล้วฝืนมันไป ใครสามารถสร้างคุณงามความดีกับหัวใจดวงนี้ได้

ชีวิตนี้ต้องอาศัยปัจจัย ๔ นี่เป็นหลักข้อเท็จจริง บวชพระต้องมีบริวาร ๘ บริวาร ๘ ก็ที่อยู่อาศัย ก็เรือนว่าง อาหารก็บาตร เครื่องนุ่งห่มก็ไตรจีวร รักษาโรคด้วยน้ำมูตรเน่า ปัจจัย ๔ ไม่ปฏิเสธ ต้องมี แต่มีให้อยู่ในศีลในธรรม ถ้าอยู่ในศีลในธรรมแล้วมันแวววาว แล้วมันจะฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมาไง

ถ้าวันสำคัญของชาติ เราเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา เพราะศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ แล้วเราไปวัดไปวาทำบุญกุศลขึ้นมาเพื่อหัวใจดวงนี้ที่ดิงามนี้ ถ้ามีอำนาจวาสนาก็บวชเป็นพระ เป็นนักรบ จะรบกับกิเลส

นักรบแล้ว ไม่รบกับใคร รบกับอารมณ์ความรู้สึกนี้ รบกับความทุกข์ยากในใจนี้ แล้ว
อารมณ์ที่มันทุกข์มันยากขึ้นมา ถ้าเป็นสัมมาสมาธิ จะเป็นสุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี เพราะ
มันมีความสุขสงบสุขมันถึงจะเป็นนักรบได้ ถ้ามันไม่มีความสุขในหัวใจ มันจะเอาอะไรไปรบ

กองทัพกิเลส กองทัพมาร มันเป็นทั้งกองทัพ เพราะความทุกข์ยากในหัวใจมันเต็มหัวใจ
อยู่แล้ว เอามารไปรบกับมาร มารมันก็ไปเข้าข้างมารหมดใจ ตั้งกองทัพเลย แล้วเป็นพวก
เดียวกัน ไปอยู่ด้วยกันหมดเลย แล้วฝ่ายธรรมอยู่ไหน

สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี

ตั้งฐาน สมถกรรมฐาน ฐานที่ตั้งแห่งกองทัพ แล้วกองทัพจะเกิดขึ้น กองทัพเกิดจากใคร
เทคโนโลยีใช้ไหม

กองทัพเกิดจากคนควบคุมดูแลมัน กองทัพเกิดจากคน ถ้ากองทัพเกิดจากศีล สมาธิ
ปัญญา ถ้ามันเกิดขึ้นขึ้นมา กองทัพธรรมๆ ที่มันเกิดขึ้นกับหัวใจของตน เห็นไหม

เราเกิดในชาติ ศาสนาประจำชาติ มีอำนาจวาสนามาบวชเป็นพระ แล้วจะเป็นนักรบ มี
มรรค ๘ มีอาวุธ มีสังฆธรรมที่จะไปรบกับกิเลสใหม่ แล้วถึรบขึ้น แว่ววว แว่วววที่เวลาครูบา
อาจารย์ที่ท่านฝึกหัดปฏิบัติ เห็นไหม

อาจารย์สิงห์ทองท่านพูดถึงตอนอยู่ห้วยทราย เอ๊ะ! พระในวัด ลูกศิษย์หลวงตาพระมหา
บัว เพราะไปอยู่ห้วยทราย ๓ ปี พระอรหันต์ทั้งวัดเลย กลางคืนมองไปมีแต่โคมแขวนไว้ แล้ว อู๋
ฮู! พระเดินจงกรมทั้งวันทั้งคืน ทั้งกลางวันกลางคืน อู๋ฮู! ทุกองค์เป็นพระอรหันต์หมดเลย มีเรา
คนเดียวกิเลสเต็มหัวใจ เพราะเราทุกข์ เราเห็นแล้วเราคิดไง โอ้โฮ! พระอรหันต์เต็มวัดเลย เรา
เท่านั้นนะที่ทุกข์ขี้ยาก

เขาความเพียร เพราะอะไร เพราะครูบาอาจารย์ที่ดีงาม

หลวงตาพระมหาบัวท่านเป็นเจ้าอาวาส ท่านควบคุมดูแล ดูแลให้กองทัพไป สร้างขึ้นมา
สมถกรรมฐาน ฐานที่ตั้งแห่งกองทัพ แล้วกองทัพให้เกิดดำริชอบ งานชอบ เพียรชอบ ชอบธรรม
ขึ้นมา จะรบกับกิเลสค้นหาความทะยานอยาก

วันนี้วันสำคัญของชาติ วันปิยมหาราช ท่านอาศัยด้วยสมอง ด้วยจิตวิญญาณของท่าน
แบกชาติผ่านภัยพิบัติ ผ่านปากเหยี่ยวปากกามาเป็นคราวๆ แล้วสืบต่อมา

ถ้ามันเป็นวันสำคัญของชาติ เราเกิดกับชาตินี้ เกิดจากพ่อจากแม่ เพราะพ่อแม่เป็นพระ
อรหันต์ของลูกไหม แล้วถ้าเราฝึกหัดปฏิบัติ เห็นไหม

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ๓ วันวิสาขบูชา เกิดเป็นเจ้าชายสิทธัตถะ ฝึกหัด
ประพฤติปฏิบัติขึ้นมา เวลาเป็นสัจจะเป็นความจริงในหัวใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธ
เจ้า เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้ววันวิสาขบูชาเหมือนกัน องค์สมเด็จพระสัมมาสัม
พุทธเจ้าก็ปรินิพพาน เกิด แก่ เจ็บ ตายในวันเดียว เป็นความมหัศจรรย์ในพระพุทธศาสนา เอวัง